

REDAKCIJAS SLEJA

Kopā arī nākamgad

Lielajā informācijas apjomā, kas mūs ikdienā apņem, aizvien aktuālāks kļūst jautājums, kam uzticēties. Lai arī ir mode visādos grēkos vainot žurnālistus, tomēr profesionāla žurnālista iegūta un pārbaudīta informācija ir precīzāka un vispusīgāka nekā tas, kas gāžas pār mums no dažādajiem sociālajiem medijiem.

Kurzemnieks ir viens no senākajiem reģionālajiem laikrakstiem ar savām tradīcijām, bet vienlaikus esam vienmēr centušies iet līdzī laika un tehnoloģiju nestajām pārmaiņām. Vieni no pirmajiem Latvijā mums tapa sava mājaslapa www.kurzemnieks.lv. Arī tas, ka to var ērti lasīt viedierīcēs, ir jau daudzu novērtēts. To jebkurš var darīt par velti, un pagaidām savu mājaslapu uzturam no ieņēmumiem par drukātās avīzes pārdošanu.

Kā gandrīz visi rakstošie mediji, arī *Kurzemnieks* var pastāvēt un iznākt, lielākoties pateicoties savu abonentu, pircēju un reklāmdevēju atbalstam. Tāpēc šobrīd, kad sākusies abonēšana nākamajam gadam, gribas teikt lielu paldies katram, kas avīzi jau abonējis līdz šim un – ceru – to turpinās! Abonentu ir mūsu drošais garants, ka, spītējot visām ekonomiskajām grūtībām, nodokļu izmaiņām, ierobežojumiem utt., varēsim

iznākt arī nākamgad. Tāpat kā šogad – otrdienās un piektdienās kopā ar *Kurzemnieku*, ja vēlēties, varēsiet saņemt *Laimīgo Programmu*. Tas noteikti būs izdevīgāk nekā abonēt abus šos izdevumus atsevišķi. Bet, zinot, ka visiem nav nepieciešama TV un radio programma papīra veidā, ir iespēja abonēt tikai *Kurzemnieku*.

Tāpat kā līdz šim centīsimies aptvert visas dzīves sfēras, stāstot gan aktuālāko, gan svarīgāko, gan noderīgāko. Tāpat kā šogad turpināsim izdot *Radošo Kuldiņu* un citus tematiskos ielikumus. Tā kā nākamgad notiks novadu reforma, jau šogad sāksim stāstīt, kas mainīsies, uz ko iedzīvotājiem jābūt gataviem.

Redakcijā strādājam dažādu paaudžu un pieredzes žurnālisti, līdz ar to arī mūsu rakstītais ir un būs atšķirīgs, katrs ar savu odziņu, taču mūs vieno vēlme būt savu lasītāju draugiem un palīgiem, risinot dažādas problēmas, rosinot diskutēt par sasāpējušām tēmām, iepriecinot ar izklaidīgu un atpūtas materiāliem.

Kurzemnieka redakcijas vārdā Daiga Bitiniece

Nākamgad Kurzemnieks turpinās iznākt divas reizes nedēļā.

Kurzemnieks 2021. gadam (eiro)

	1 mēn.	3 mēn.	6 mēn.	12 mēn.
Privātpersonām	6,40	19,20	38,40	70,40
Juridiskām personām	8,55	25,65	51,30	102,60

Kurzemnieks ar Laimīgo Programmu 2021. gadam (tikai privātpersonām, eiro)

	1 mēn.	3 mēn.	6 mēn.	12 mēn.
Privātpersonām	7,25	21,75	43,50	79,75

PRIVĀTPERSONĀM GADA ABONEMENTS JEBKURAM VARIANTAM MAKSĀ TIKPAT, CIK TAD, JA ABONĒ ATSEVIŠKI 11 MĒNEŠIEM.

VISIEM ABONENTIEM DĀVANĀ BŪS KURZEMNIEKA KALENDĀRS.

TRĪS PAR VIENU

Ko Covid-19 situācija mainījusi piena nozarē? NEATGRIEZTIES PELĒKAJĀ ZONĀ

1. Mirdza Feldmane, Latvijas Lauksaimniecības kooperatīvu asociācijas piena nozares kooperatīvu darba grupas vadītāja:

– Šobrīd pasaulē un Latvijā atkal saasinās situācija saistībā ar Covid-19, un tas, iespējams, radīs problēmas robežpunktu šķērsošanā. To īpaši asi jau piedzīvojām šāgada pavasarī, kad tie kooperatīvi, kuri pienu eksportēja uz Lietuvu vai Igauniju, varēja izmantot tikai trīs robežkontroles punktus. Tas būtiski sadārdzināja transporta izmaksas, un zaudējām lielus laika resursus. Uz priekšdienām mums tas

jāņem vērā un jāpieņem gudrāki lēmumi, lai, maksimāli ievērojot drošības pasākumus cilvēku veselībai, nenodarītu ievērojamus zaudējumus ekonomikai. Par to spriedām aizvadītajā nedēļā darba grupā.

Otrs nozarei būtisks jautājums – nodokļu izmaiņas. Nolemts kopā ar citām lauksaimniecību organizācijām sūtīt vēstuli Saeimai, aicinot atlikt darbaspēka nodokļu paaugstināšanu, jo tā pasliktinās lauku iedzīvotāju jau tā zemo dzīves kvalitāti. Starp Rīgu un laukiem ir ļoti krasa atšķirība iedzīvotāju nodarbinātībā. Tas ietekmē pirktpēju. Val-

dība nav izvērtējusi patieso situāciju, nav bijušas konstruktīvas diskusijas ar lauksaimniecības nozaru pārstāvjiem, tik steidzīgi vēloties ieviest minimālo valsts sociālās apdrošināšanas iemaksu. Tādējādi laikā, kad laukos trūkst darbaspēka, atgriezīsimies saimnieciskās darbības pelēkajā zonā. Plānotās izmaiņas negatīvi ietekmēs arī sezonas darbiniekus un tos, kuri strādā nepilnu laiku, jo darba devējiem viņi izmaksā ļoti dārgi – būs jāmaksā obligātās iemaksas, kaut cilvēks strādā tikai divas stundas dienā.

DARBINIEKU VESELĪBA PIRMAJĀ VIETĀ

2. Jānis Daģis, SIA *Renda* vadītājs:

– Mums galvenais ir pasargāt darbiniekus – darām, ko varam, lai tikai kāds nesaslimst. Tas attiecas gan uz iekšējiem drošības nosacījumiem, gan uz to, lai mazāk būtu kontaktu ar, iespējams, inficētajiem: piemēram, nodrošinām pārtikas piegādi, dodam transportu, lai nav jābrauc ar

sabiedrisko. Darbinieks mums ir svarīgāks, jo laukos darbaspēka trūkst.

Zināms, ka piena govju skaits Latvijā samazinās. Es savu ganāmpulku pat gribēdams nevaru likvidēt un vest uz kautuvi, jo šajā laikā 2/3 govju ir grūsnas. Ievērojami sliktāk nav, kā pavasarī varēja gaidīt. Mūsu piens jau gadiem tiek vests uz Lietuvu.

Dažus robežpunktus aiztaisīja ciet, bet piena mašīnas turpināja braukt uz Lietuvu un brauc joprojām. Iepirkuma cenu nesaukšu – nav sasniegti tie cerētie 30 centi, kaut lietuvieši vienmēr maksājuši labi – vismaz nedaudz vairāk nekā vietējie pārstrādātāji. Taču Covid-19 to daudz neietekmē. Piena nozarē jau iepriekš bijušas krasas svārstības.

IZDZĪVOŠANAS STABILITĀTE

3. Jānis Šolks, Latvijas Piensaimniecību centrālās savienības valdes priekšsēdis:

– Lielu izmaiņu nav ne iepirkuma, ne gatavo produktu cenās. Covid-19 to tik ļoti neietekmē – vairāk jāskatās uz to, ka ir rudens, jāskatās govis piebarot, un uz to, kādas būs izmaksas par lopbarību. Kopš tā sauktā pirmā epidēmijas viļņa būtisku svārstību nav bijis. Valstī vidējā iepirkuma cena pienam šobrīd ir 27,55 centi par kilogramu. Plus vai mīnus tāda tā ir jau labu laiku. Tā ir izdzīvošanas stabilitāte. Bet jāatzīst, ka šobrīd tās līmenis pazeminājies. Robežu slēgšanai satraukumu nevajadzētu izraisīt. To jau re-

dzējām pavasarī – plūsma tikpat kā nemazinājās. Latvijas piena nozare pat varētu būt vinnētāja. Šeit saražoto pienu mēs varam pārstrādāt paši. Ja nav piena produktu importa, tas daudzums, kas tiek aizvests uz Lietuvu un Poliju un vēlāk pārstrādātā veidā atgriežas pie mums, pilnībā nosedz pieprasījumu vietējā tirgū. Šajā ziņā nekādas traģēdijas nav, jo mums ir spēcīgi piensaimnieki. Tas nozarei nav drauds. Jā, ir tendence samazināties ganāmpulkiem, bet to kompensēs ražība, ciltisdarbs. Nav izdevīgi turēt 5–7 gotiņas, jo izmaksas ir tuvu tām, kas vajadzīgas, lai labus apstākļus nodrošinātu lielam ganāmpulkam. Arī svaigpiena

realizācija knapi to nosedz. Tas nevar būt bizness. Tāpēc saimniecību skaits mazinās. Savukārt ražošanas apjoms kopumā nemainās, tas pat palielinās – aug produktivitāte. Pirmajā Latvijas brīvvalstī no govju gadā izslauca līdz 2000 kg gadā, padomju laikos sasniegums bija 3000 kg, tagad 7000 kg skaitās vidējā norma. 13–14 tūkstoši jau ir izcils izslaukums. Bet nedomāju, ka mums tie skaitļi ir galvenais mērķis. Ar pārmērībām var radīt riskus: samazināt gotiņas dzīves ilgumu, radīt lielākus izdevumus par sabalansētu barību, mazināt produkcijas kvalitāti u.tml. Tas jāvērtē kopumā.

Daina Tafelberga

MANUPRĀT

Baidās no tā, kā nemaz neesot?

Uzmini, kas tas ir! Cilvēks x netic, ka TAS vispār ir. Kad TAS tiek pieminēts, tad cilvēks x izsmej tos, kuri mudina no TĀ, viņaprāt, neesošā izsargāties. Bet, kad uzzina, ka TAS tomēr ir konstatēts kādam pazīstamajam, tad pilnīgi noteikti no paziņas izvairās. Laikam jau bažijas, ka TAS neeksistējošais tomēr var skart arī viņu. Vai uzminēji, kas TAS ir?

Jā, kovids. Daudzi saka, ka tāda vispār neesot. Tas esot kaut kas izdomāts, lai ar cilvēkiem manipuletu. Lai liktu staigāt maskās. Lai sagrautu ekonomiku. Lai izredzētie iedzīvotos utt. Situācija, kaut arī nav patīkama, ir tāda, kā ir. Un mūsu varā ir atrast saprātīgāko rīcību. Nevienam nevar mainīt visu pasauli, bet katrs var mainīt to pasaules daļu, kuru viņš tajā veido. Man saprātīgi šķiet turēties uz vidusceļa. Negāzties vienā

grāvī, staigājot skafandrā, un negāzties otrā, tēlojot pargalvi un aģitējot, ka nekāda piesardzība nav vajadzīga. Jā, cilvēki mirst arī no citām slimībām. Protams. Bet tāpat, kā cenšamies sevi pasargāt no jebkuras slimības, tā jācenšas arī no šī vīrusa. Kā to darīt pareizi? Pati nezinu, tādēļ ieklausos profesionāļu ieteikumos.

Jolanta Hercenberga